

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 23T/7/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5715010074
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Medved'
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2016:5715010074.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom JUDr. Jozefom Medved'om, na hlavnom pojednávaní dňa 30.5.2016, v trestnej veci proti obž. W. G., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný W. G.G., D.. XX.X.XXXX S. O., H. N. O., X.. Š. XXXXX/X, Z. V. D. W. A. : O., X.. G. Č.. XX,
uznáva sa za vinného, ž e

niekedy v mesiaci júl 2010 v Holandsku v meste Amsterdam, potom ako si M. A. naložil do kufra vozidla pred odchodom z Holandska na Slovensko lisovacie zariadenie zn. Geberit, po príchode na Slovensko zistil, že obv. W. G. bez jeho vedomia využil jeho nepozornosť a lisovačku vyložil z tohto auta ešte v Holandsku, ani po opakovaných žiadostiach o vrátenie lisovačky W. G. túto nevrátil, čím svojím konaním spôsobil P. Z., D.. X.X.XXXX, N. O., R. M. XXXX/X, škodu krádežou vo výške najmenej 1.744,-Eur,

t e d a

- prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu,

č í m s p á c h a l

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák..

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 360 ods. 2 Tr. zák. v spojení s § 37 písm. h/, § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušuje vo výroku o treste rozsudok OS Martin sp. zn. 23T/36/2012 z 26.7.2012 právoplatný v spojení s uznesením KS v Žiline sp. zn. 3To/103/2012 zo dňa 27.9.2012, ktorým bol odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere 7 /sedem/ mesiacov so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia a rozsudok OS Martin sp. zn. 2T/127/2012 zo dňa 27.11.2013 právoplatný v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/46/2014 zo dňa 15.5.2014, ktorým bol uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák., za čo mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu.

Zároveň sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahom nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému ukladá povinnosť nahradiť poškodenému P. Z., D.. X.X.XXXX S. O., N. O., R. M. XXXX/X, škodu vo výške 1.744,-Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodeného P. Z., D.. X.X.XXXX S. O. odkazuje so zvyškom uplatneného nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného M. A., D.. XX.X.XXXX S. O., N. O., X.. A. X odkazuje s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine podala dňa 21.1.2015 na tunajšom súde obžalobu pod sp. zn. 3 Pv 8/15 zo dňa 20.1.2015, na obv. W. G.F., D.. XX.X.XXXX S. O., pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedený v obžalobe.

Samosudca Okresného súdu v Martine vykonal na hlavných pojednávaniach dokazovanie výsluchom obžalovaného W. G.; výsluchom svedkov poškodených M. A. a P. Z. a svedkov Z. M., Š. N. V. L. G.; prečítaním odborného vyjadrenia č. 73/14/S vypracovaného znalcom Jaroslavom Džuganom, podľa § 268 ods. 2 Tr. por. so súhlasom obžalovaného a prokurátora; ako aj prečítaním listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a pripojených spisov OS Martin sp. zn. 23T/36/2012, 2T/127/2012, 13T/233/2012, 3T/169/2014, podľa § 269 Tr. poriadku.

Obžalovaný W. G. na hlavnom pojednávaní po zákonom poučení o svojich právach v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku vyhlásil, že sa necíti byť vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Vypovedal, že pri odchode pána A. s M., týmto nemohol z kufru auta vybrať žiadnu vec, nakoľko bol v tom čase na inej stavbe. Pri odchode M. s A. bol pán L. G., ktorý ich vyprevádzal. Pokiaľ vie, tak oni tú lisovačku na stavbe nechali, pretože s ňou robil ďalší vodár O. Z.. Potom mu volali za nejaký čas, aby im lisovačku doniesol, na čo povedal, že im nebude robiť taxikára, mali si ju zobrať domov. Keď sa vrátil z Holandska, dali trestné oznámenie, kde bol vypočutý ako svedok. Z. s A. ho obvinili, že im niečo ukradol. Títo sa odmietli konfrontovať, jeden sa ani nedostavil. Na polícii v prípravnom konaní navrhoval, aby bol vypočutý svedok M.U. U., čo bolo zamietnuté. Ďalej chcel, aby bola konfrontácia s pánom N., pretože lisovačku, o ktorej sa hovorí mali od pána N. požičanú. Tento mu pri prvom nákupe povedal, že pokiaľ bude nejaký objem materiálu odobratý za peniaze, tak im tú lisovačku nechá. Po nejakých rokoch sa objavil papier, že N. tú lisovačku daroval Z. a A.. Keď v januári 2011 sa vyjadroval ako svedok, tak tvrdili, že lisovačku kúpili za 2.000,-Eur a papier od toho nemali, že ju odkúpili od pána N.. Zdá sa, že to bol dodatočne vystavený papier N.. Pani N., jeho manželka sa zaujímalá, či si nechá lisovačku, pýtala sa, či si ju chce prenajať, kedy ju vráti a či ju ešte potrebuje. On odpovedal, že s ňou robia a jej manžel mu sľúbil, keď od neho odobral materiál, že tú lisovačku mu dá ako bonus. Lisovačka bola značky Geberit, typ nevie povedať. Bola staršia 2-ročná. Keď lisovačka bola ich ešte predtým ako boli v Holandsku, prečo by mu manželka N. volala, či ju chce mať požičanú. Myslí si, že A. a Z. si to vymysleli, lebo sa cítia ukrivdení, že nedostali peniaze za odvedenú robotu. Keď bol prvý raz vypovedať, žiadny svedok M. tam nebol, potom tvrdil, že tú lisovačku zobral. Pán U. by mohol potvrdiť, že v čase odchodu M. a A., keď tvrdia, že im vyberal z auta lisovacie zariadenie bol na stavbe a pri ich aute nebol. On mal v Holandsku zmluvu o dielo a títo dvaja v podstate robili na čierno, lebo nechceli podpísať dohodu o vykonaní práce. Pán Z. tam bol len 2 týždne. Báľ sa, že ich nevyplatia. On od N. odoberal materiál, oni dvaja neodoberali nič. Čo sa týka toho vyjadrenia N., že mu dá lisovačku, to bolo pri prvom nákupe - apríl, máj 2010. Odoberal vtedy materiál za 4.000,-Eur. Bola medzi nimi len ústna dohoda s pánom N.. Poškodení o tomto vedeli, mali pocit, že lisovačka je spoločná. Každý vedel, že tá lisovačka im zostane, keď sa odoberá materiál. V rámci stavby v Holandsku sa používala lisovačka na stavbe, pracovali s ňou oni dvaja a Z.. Práce na stavbe riadil on a keď tam nebol, tak pán G.. M. tam bol týždeň a pol, v júni. On povedal, že potrebuje ľudí so živnosťou, že to bude vyplatené tak, že vystaví faktúru a vyplatí. M. nemal živnosť, tak s A. odišli. Staš tam nebol, keď M. odišiel. Odišiel ešte predtým. Po predložení listinného dôkazu na č. l. 19 (zmluva o dodaní lisovacieho náradia) sa vyjadril, že sa jedná o ten papier, čo hovoril,

že sa objavil v spise až neskôr po začatí trestného stíhania. S pánom N. sa dohodol, že mu lisovačku nechá grátis, keď odoberie ešte nejaký materiál. Materiál odobral a z ich strany od neho už lisovačku nikto nepožadoval. Lisovačku si do Holandska odviezol sám. Nikomu nič neukradol a ak sa cítili, že to bola ich lisovačka, mali si ju zobrať.

Svedok poškodený P. Z. pred súdom vypovedal, že lisovačku dostal od pána N., za hodnotu nákupov. Lisovačku majú spolu s pánom A.. Do Holandska išli traja - on, obž. G. a Holanďan, ku ktorému išli robiť. A. už bol v tom čase v Holandsku. Brali so sebou lisovačku s tým, že túto dostal od pána N., nakoľko mali u neho určitý objem nákupov dohodnutý. Bol o tom doložený na polícii doklad. V Holandsku prišlo k nejakým ťahaniciam ohľadne výplaty a preto sa rozhodli odtiaľ odísť. Obžalovaný lisovačku vytiahol z kufru s tým, že je to jeho materiál. Pri odchode sa mu G. vyhrážal. Nemienil sa s ním naťahovať v cudzom štáte, tak lisovačka zostala tam. Lisovačku nemá doteraz, ani on ani pán A.. Odchádzali štyria, mená nevie. Pri odchode bol prítomný obžalovaný, ktorý lisovačku zobral. Otvoril im kufor a zobral ju. Mali ju už v kufri. Proti ich vôli ju vybral z kufru a vyhrážal sa, že mu rozbije hubu. Hovoril, že to je jeho lisovačka. Vysvetlil mu, že to je ich spoločná lisovačka s A.. Obžalovaný tvrdil, že je jeho, že si nabral materiálu od N. došť. Pri odchode A. z Holandska to bolo tak, že tiež mu ju nechcel dať. Vie, že lisovačku nedoniesol ani A.. Potom na Slovensku sa lisovačky domáhali tak, že to išli oznámiť na políciu. Iná lisovačka im v tomto období nebola darovaná. V Holandsku ich mal obžalovaný G. zazmluvniť. Bola im sľúbená zmluva, ale neurobila sa ani v SR, ani v Holandsku. Preto aj odišiel. Vtedy pracoval vo firme, kde si zobral voľno a po 3 týždňoch sa vrátil naspäť. Nemal živnosť. G. im sľúbil urobiť zmluvu, ale neurobil. Mal ich vyplatiť, bola daná cena mesačnej mzdy. Osoby, s ktorými odchádzal si nepamätá. Vie, že v Holandsku bol M., G., Z.. Jedine A. pozná dobre. V aute domov išli s nimi Martinčania, jeden z Turčianskeho Petra, jeden z Vrútok - na jeho aute išli domov. Bola to čierna Fabia. Lisovačka bola zánovná Geberit, modrej farby, mohla mať 2 až 4 mesiace, na baterky. Hodnota 60.000,-Sk. Po predložení na nahliadnutie listinných dôkazov na č. I. 19 - 20 spisu (zmluva o dodaní lisovacieho náradia) sa vyjadril, že sa jedná o zmluvu, ktorú spomínal. Na otázku, či splnil podmienku bodu 3 zmluvy, teda nakúpiť vodoinštalčný materiál v uvedenom objeme, odpovedal, že v priebehu roku nakúpil za toľko ako je v zmluve. Materiál, čo išiel do Holandska si bral G. na svoje meno, nemá to s týmito nič spoločné. S pánom A. dlhé roky robievali spolu, myslel si, že zmluva je na obidvoch. A. bol tiež v Holandsku ako on, že mal sľúbenú zmluvu. Obžalovaného pred odchodom do Holandska nepoznal, spojil sa s ním cez U. C. s tým, že potrebuje chlapov. Po prečítaní výpovede z prípravného konania zo dňa 7.8.2013 (na č.I. 73 - 79 spisu) za účelom odstránenia rozporov podľa § 264 ods. 1 Tr. por. sa svedok vyjadril, že Holanďan tu bol osobne asi po roku. Pýtali sa ho na tú krádež a povedal, že žiadna krádež tam nebola. To smerovalo k tomu, že sa niekde predala tá lisovačka. V Holandsku sa podľa neho nepredala, lebo kto by ju tam kúpil. Zle sa vtedy vyjadril, keď uviedol, že nakladal veci do "kufru môjho auta", pričom tým myslel kufor nášho auta, lebo to auto šoféroval. Bolo to auto toho Vrútočana, čo išli štyria spolu domov. Ten z Turčianskeho Petra sa volal F.. A. odišiel 2 až 4 týždne po ňom. Prečo nedoniesol lisovačku A. nevie, asi mu ju tiež nedali. Krádež nenahlásili hneď, ale s odstupom času až v novembri, lebo dúfali, že ju obžalovaný vráti.

Svedok poškodený M. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že lisovačka bola jeho a pána Z.. Dostali ju od pána N. za to, že dlhé roky od neho brali materiál. Jedná sa o firmu Conzol. Lisovačku mali potom v Holandsku, v Amsterdame a s touto robili. S obžalovaným sa pozná odvtedy, ako išiel pracovať do Holandska. Zoznámil ho s ním nejaký známy. Mali ísť na práce do Holandska. Vtedy sa aj vzdal práce na Slovensku a odvtedy robí na živnosť. Lisovačku do Holandska doniesol kolega - pán Z.. Prišiel tam po ňom. V Holandsku práca bola, ale problém bol s peniazmi na výplatu. Z Holandska odišiel kvôli problému, že neboli peniaze na odmeny za prácu. Lisovačka zostala tam. Vie, že kolega Z. ju chcel zobrať, ale obžalovaný mu ju nedal. Zdá sa mu, že ju vybral z auta. Je to už dlhá doba. Presne si na tie okolnosti nespomína. Potom počul, že sa mala prediť niekde v Štiavničke aj s nejakými ďalšími vecami, čo doniesli z Holandska. Presne si už nepamätá, či obžalovaného videl ako vyberal lisovačku z kufru auta, alebo mu to hovoril pán Z.. Vie, že tento odchádzal z Holandska nejakých pár dní pred ním, že lisovačka bola v aute, v kufri. Bolo to auto, na ktorom z Holandska odchádzali, no nepatrilo Z., ale niektorému kolegovi. Ako Z. odišiel, tak on ešte zostal. Lisovačka sa používala na stavbe. Keď odchádzal, tak si lisovačku chcel zobrať, ale obžalovaný mu ju nedal s tým, že mu aj prezeral tašku, či niečo odtiaľ neberie. Lisovačku si chcel zobrať, ale obžalovaný povedal, že mu ju nedá. Bolo to v takom zmysle. On nechcel používať nejaké násilie. Odchádzal vtedy s M., teda išli na jeho aute. Je možné, že lisovačka bola už aj v aute, ale nepamätá si. Potom lisovačku pýtal aj keď boli na Slovensku. Doteraz mu ju však nedal, ani peniaze. Bola tam táto jedna lisovačka. Spomína si, že tam pracoval ešte O. Z.. Po prečítaní výpovede z prípravného konania zo dňa 7.8.2013 (na č.I. 67 - 72 spisu) za účelom

odstránenia rozporov podľa § 264 ods. 1 Tr. por. sa svedok vyjadril, že vypovedal pravdivo, nemal prečo klamať. V tom čase si to zrejme lepšie pamätal. Vie, že sa jednalo o lisovačku, ktorú zakúpili od pána N.. Jednalo sa o modrú lisovačku značky Geberit aj s nadstavcami. V tom čase mal Z. ešte jednu lisovačku, ale táto bola žltá a bola to iná značka. Predtým s touto lisovačkou robil asi rok, takže ju dobre poznal. Nepamätá si už, za akú cenu túto nadobudli. Papiere na to sú. N. ju dával pánovi Z. a táto bola ich. Myslí, že je uvedený v tej zmluve. Lisovačka bola na baterky aj na kábel. Pán N. im dal lisovačku za to, že dlhé roky odoberali tovar v hodnote mnoho tisíc korún. Lisovačka nebola celkom nová, už sa s ňou robilo. Nebola poškodená.

Svedok Š. N. vypovedal, že pán Z. chodí už asi 15 rokov ku nim ako inštalatér, nakupuje vodoinštalčný materiál, je to stály, spoľahlivý zákazník. Mávajú rôzne akcie, ak si inštalatér zoberie za dohodnutú sumu materiál určitej značky, tak mu ponúkne napr. lisovacie zariadenie, vŕtačku alebo rozbrusovačku za ten odber. Pánovi Z.Š. poskytli v roku 2007 lisovačku za nákup materiálu. Je na to aj zmluva v každom prípade. Aj ich dodávateľ Geberit urobí zmluvu s ním a on potom urobí zmluvu s odberateľmi. Keď odberateľ splní podmienky, tak prechádza lisovačka na neho, stane sa jeho majetkom. Ak si pamätá p. Z., že takto dostal lisovačku, tak by si pamätal aj p. G.. Nedáva lisovačky náhodnému odberateľovi. Nepamätá si, či obž. G. odoberal taký vysoký objem. Vie, že materiál šiel do Holandska, ale toto vybavovala manželka. Ponúkajú aj takú službu, že lisovačku požičajú tak na týždeň, najviac tri týždne, ale podmienka je zobrať od nich materiál. Požičiavajú len inštalatérom. Nepamätá si akú lisovačku obdržal pán Z.. Tento odobral potrebný objem materiálu. Oni chodili viacerí, sú partia, aj pán A. s ním chodí, tiež Š.. Pán Z. je ten "styčný", na ktorého sa robia doklady, ale robia viacerí. Po predložení zmluvy o dodaní lisovacieho náradia na č. l. 19 - 20 spisu sa svedok vyjadril, že túto podpísal. Podmienku v zmysle článku 3 odberateľ splnil, takže nadobudol predmetnú lisovačku. Nepamätá si aká stará bola lisovačka. Nie je problém doložiť doklad. Mali viaceré značky REMS, Geberit, Viega. Typ Geberit ECO 201 bola v modrom kufri, modrá lisovačka, ECO sú na elektriku.

Svedok L. G. pred súdom vypovedal, že do Holandska išli prerábať byty. Lisovačku obž. G. doniesol od pána N. s tým, že keď budú od neho odoberať materiál, že bude časom ich, že im ju dá, teda jemu a W.. P. Z. odišiel z Holandska prvý, potom odišiel A. s M.. On ich vyprevádzal. Lisovačka zostala v Holandsku v Amsterdame, stále tam na robote. Tá lisovačka bola pána N. - predajcu materiálu. Chcel ju M. a A.Á. zobrať, povedali, že ju idú vrátiť do predajne N.. Nebolo nikdy povedané, že bola niekoho osobne. To sa vybavilo až vtedy, keď sa doviezla s materiálom. G. ju doviezol s materiálom. Keď odchádzal Z., ostala na stavbe. Robil s ňou A. a ešte jeden mladý chalan. Keď odchádzal A. a M., auto mali pod budovou, kde robili. Naložili si svoje veci, dali mu kľúče od ubytovne a odišli. On bol pri tom aute. Chceli zobrať lisovačku, ale on volal p. G. a tento povedal, aby ju tam nechali, lebo je to lisovačka určená tam na robotu a nie, aby ju niekto zobral preč. Pri odchode A. a M. už nevie kto bol. Mali otvorený kufor, videl do kufra, žiadnu lisovačku tam nevidel. Lisovačka bola na pracovisku jedna. Do Holandska prišla lisovačka s materiálom, bola požičaná, povedal mu to G.. Aby lisovačka bola jeho a G., tak mali odoberať za vyše 100.000,-Sk materiál. Nevie, či bolo za toľko odobraté. On odišiel z Holandska asi v septembri - októbri, lebo bol chorý. V Holandsku robil majstra, bol živnostník. Robili spoločne, mali dohodu s Holanďanom. Ďalšie osoby tam pracovali tak, že mali dohodu s obž. G.. S lisovačkou pracoval A., Z. a ešte O.. A. a M. si lisovačku nezobrali, lebo im kázal, aby ju vyložili, že nie je ich, že je dohoda inakšia. To im povedal a oni ju dobrovoľne vyložili. Nevie, či ju mali už v kufri naloženú. Odchádzali na aute zn. Audi. O krádeži na stavbe nemá vedomosť. K N. do predajne nakupovať nechodil, bol tam raz. O dohode vie od pána G. a Z.. Keď odchádzal Z., nepamätá si, či chcel brať tú lisovačku. Nevie, či bola splnená podmienka odberu materiálu, do týchto vecí sa nestaral. Aký to bol typ, popis lisovačky si nepamätá. Obžalovaný nebol pri odchode M. s A.. Bol na inej stavbe v Holandsku, kde sa mala začať prerábať reštaurácia v Amsterdame. Čo sa potom stalo s lisovačkou nevie. Kým tam bol, žiadna krádež nebola. Došlo tam k nejakej krádeži, ale nevie kedy. Nevie, či to riešila polícia v Holandsku, bol vtedy už doma. Ako poškodeného ho nikto nevolal z Holandska, ani sa o to nezaujímal. Nevie či lisovačka bola odcudzená pri tej krádeži, asi áno. Po prečítaní častí výpovede z prípravného konania zo dňa 1.4.2011 a 27.7.2014 (zápisnice o vylúčení na č.l. 15 a č.l. 94 spisu) za účelom odstránenia rozporov podľa § 264 ods. 1 Tr. por. sa svedok vyjadril, že pokiaľ uviedol, že lisovačka bola Z. a A.Á., myslel to tak, že Z. a A. lisovačku vybavili. Oni s ňou robili, potom jeden odišiel, druhý ju tam nechal. Nebola ich, ale oni sa o ňu starali, týmto štýlom to myslel.

Svedok Z. M. vo svojej výpovedi pred súdom uviedol, že bol v Holandsku, kde sa prerábala budova zvnútra, sadrokartonové priečky, električka. Lisovačku používali na vodu a kúrenie, spájanie spojov. Lisovačka bola M. A. a jeho kamaráta, ale ten tam bol predtým v Holandsku, meno nevie. Keď tam išiel

on, tento už tam nebol. Mohol to byť P. Z.. Aj taký mladý chlapec z L'adovne s ňou robil. Tohto viezol na svojom aute do Holandska, išli tam vtedy traja. Meno si však nepamätá. On opravoval sadrokartóny. M. A. výlučne vodu, kúrenie, takže sa stretli len ráno a počas dňa na káve, každý pracoval na inom poschodí. On tam robil 2 - 3 týždne, lebo ich obžalovaný nevyplácal. Aj za cestu, keď prišiel, mal mu preplatiť naftu, ale nepreplácal nič. Čakal 2 týždne a pytal si peniaze, ale povedal, že nemá, preto odišli. Posledný deň sa pohádali M. A. s G. ohľadne peňazí, aby ich vyplatil, inak idú preč. Potom sa dohodli, že hneď odchádzajú. G. mu spravil prehliadku v aute. M. A. si pobalil ku nemu veci do auta. Hádali sa, skoro sa pobili s G.F.. Oni sa hádali od rána o 7.00 hod., odchádzali o 9-10 hod.. Skoro sa o tú lisovačku pobili. Lisovačka bola na 1. poschodí stavby. A. nemal svoje auto, nemal si to kde schovať, na ubytovňu to nosiť nechcel. Čiže bola na 1. poschodí, na polici. Tam si dávali vercajch, aj drahé veci - u'ahovačky. Bolo tam aj poplašné zariadenie na tom dome. M. A. si dal lisovačku do auta. A. išiel potom hore, stále sa behalo. G. zobral z auta lisovačku a išiel preč. On si myslel, že sa dohodli medzi sebou, lebo bez lisovačky by vodu a kúrenie nespravili. Keby to mali kupovať, tak sa môžu rovno odtiať zbaliť. Potom prišiel L. G.Á. a otvoril dvere. Pustil ich len na základe toho, že mu G. povedal, že môžeš ich pustiť a choď s nimi na ubytovňu, aby niečo neukradli. Prišli na ubytovňu, to bolo len pár metrov, zobrali si veci, sadli do auta a išli preč. Auto bolo jeho zn. Audi A6 zelenej farby. Predmetom tej hádky bolo, že M. A. povedal, že končí, odchádza a berie si lisovačku. Ale to bol pre nich obrovský problém, pokiaľ by odišli s tou lisovačkou. Túto si bral, lebo bola jeho. G. bol nasratý, lebo mal všetko rozrobené a keby to nedokončil, tak by nedostal peniaze. Najprv mu M. povedal, že si ju vezme, že ho to nezaujíma, trhali sa o tú lisovačku. A. stále trval na tom, že si ju berie, lebo je jeho a G. mu hovoril, aby mu ju tam nechal, že potrebujú dokončiť robotu. A M. A. povedal, že on má zasa robotu v Martine a tam ju potrebuje. Pokiaľ vie, dostal lisovačku za to, že odoberal materiál. Pozná ho dlhšie, robí kúrenára a vodára a má z'avy na materiál. A toto dostali za to, že odoberali materiál - M. A. s tým kamarátom P. Z.. Oni spolupracujú, lebo u vodárciny je ten vercajch drahý, musia si požičiavať. Lisovačka tam zostala, lebo bez nej by tam nič nespravili. O druhej lisovačke nevie, M. robil len s jednou lisovačkou. M. zistil, že lisovačka zostala v Holandsku až keď vystupovali. M. bol prekvapený, keď vybaľoval veci, že tá lisovačka tam nie je. G. určite o tej lisovačke vedel, lebo on mal na starosti všetok vercajch. Nemiešal sa do toho, keď sa hádali pri odchode. L. tam nemal takéto slovo, stavbu riadil G.Á.. Či G. hovoril osobne, aby tú lisovačku tam nechal si už nepamätá. Aj L. behal hore dole vtedy, mal na starosti chlapov, potom musel ísť s nimi. Bavil sa s A., ale o čom nevie. Určite ich videl ako sa šklbali o tú lisovačku, lebo chodil hore dole okolo nich. O krádeži na stavbe v Holandsku nevie nič. S lisovačkou mohol ešte robiť ten mladý chalan z L'adovne. On nevidel, či A. doviezol do Holandska lisovačku. Vtedy tam nebol, preto to nemohol vidieť. Len vie, že to je ich spoločná lisovačka, tak mu to povedal M..

Na základe listinných dôkazov súd zistil, že Š. N. - Y., miesto podnikania P. A. XX, O., IČO : 10960414 ako dodávateľ uzavrel dňa XX.XX.XXXX s P. Z., N. Š. X, O. ako odberateľom zmluvu o dodaní lisovacieho zariadenia, ktorej predmetom bolo dodanie náradia - elektromechanické lisovacie zariadenie Geberit ECO 201 s lisovacími čeľuštami v kúpnej cene 70.436,-Sk s DPH. Podľa článku III. zmluvy sa odberateľ zaviazal, že v predajni Consol nakúpi do 20.12.2008 vodoinštalčný materiál v celkovom objeme 178.500,-Sk s DPH. Pokiaľ odberateľ splní túto podmienku, dostane predmet zmluvy do osobného vlastníctva bez povinnosti uhradiť kúpnu cenu. Prílohou zmluvy je tiež odovzdávací protokol podpísaný toho istého dňa, ktorým zmluvné strany potvrdili odovzdanie a prevzatie lisovacieho zariadenia s lisovacími čeľuštami Geberit Mapress spolu 6 ks od 12 mm do 35 mm. Všeobecná hodnota lisovacieho zariadenia bola stanovená na základe odborného vyjadrenia č. 73/14/S vypracovaného znalcom Jaroslavom Džuganom, ku dňu spáchania činu vo výške 1.744,-Eur s DPH.

V súlade s ust. § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k jednoznačnému záveru, že obžalovaný W. G. sa dopustil trestného činu, ktorý mu kladie za vinu obžaloba. Svojím konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zák., keďže si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a spôsobil tak malú škodu na cudzom majetku. Prečin krádeže podľa § 212 Tr. zák. je z hľadiska subjektívnej stránky úmyselným trestným činom, ktorý má v odseku 1 charakter prečinu (§ 10 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.). Objektom tohto trestného činu je cudzí majetok t.j. majetok, ktorý nepatrí

páchateľovi vôbec alebo nepatrí výlučne jemu. Prisvojením veci sa na účely Tr. zákona rozumie odňatie veci z dispozície vlastníka alebo inej osoby, ktorá ju má oprávnené, bez súhlasu, s úmyslom s ňou nakladať ako s vlastnou vecou. Musí teda ísť o úmysel páchatel'a s vecou trvalo disponovať. Škoda malá je v zmysle § 125 ods. 1 Tr. zák. škoda prevyšujúca sumu 266,-Eur.

Obžalovaný sa ku spáchaniu činu nepriznal. Vypovedal, že poškodeným Z. a A. neodcudzil žiadnu lisovačku. Pri odchode pána A. s M. nemohol z kufru auta vybrať žiadnu vec, nakoľko bol v tom čase na inej stavbe a pri ich odchode bol prítomný L. G.. Lisovačku doviezol do Holandska sám. Bola to zn. Geberit, typ nevie povedať, staršia 2-ročná. Mal ústnu dohodu s predajcom pánom N., že pokiaľ bude nejaký objem materiálu odobratý za peniaze, tak mu tú lisovačku nechá. Bolo to pri prvom nákupe v apríly - máji 2010. Odoberal vtedy materiál za 4.000,-Eur. Poškodení o tomto vedeli, mali ale pocit, že lisovačka je spoločná. Po nejakých rokoch sa objavil dodatočný papier, že N. tú lisovačku daroval Z. a A.. Myslí si, že A. a Z. si to vymysleli, lebo sa cítia ukrivdení, že nedostali peniaze za odvedenú robotu. Títo dvaja v podstate robili na čierno, nakoľko nechceli podpísať dohodu o vykonaní práce.

Obrana obžalovaného však bola bez pochybností vyvrátená vykonanými dôkazmi. Zo spáchania činu je priamo usvedčovaný výpoveďami svedkov P. Z., M. A. a Z. M.. Svedok poškodený P. Z. pred súdom potvrdil, že predmetnú lisovačku dostal od Š. N., za objem uskutočnených nákupov vodoinštalčného materiálu v jeho predajni Consol v Martine. Lisovačku mali spolu s M. A.. Do Holandska išli pracovať na stavbu - prestavbu bytov, čo zabezpečoval obžalovaný G.. Lisovačku mali so sebou, nakoľko túto používali pri práci. V Holandsku prišlo k ťahaniciam ohľadne výplaty a preto sa rozhodli odtiaľ odísť. Keď odchádzal, obžalovaný lisovačku vytiahol z kufru auta s tým, že je to jeho materiál. Otvoril im kufror a zobral ju. Proti ich vôli ju vybral z kufru. Ešte sa mu vyhrážal, že mu rozbije hubu. Keďže sa s ním nechcel v cudzom štáte dostať do konfliktu, tak lisovačka zostala tam. Vie, že ju nedoniesol ani A.G., ktorý odchádzal neskôr. Osoby, s ktorými odchádzal z Holandska si už nepamätá. Cestovali na čiernej Fabii, ktorá patrila nejakému Vrútočanovi. Pokiaľ v prípravnom konaní vypovedal, že nakladal veci do "kufru môjho auta", vyjadril sa zle, ale myslel tým auto, ktorým cestovali, nakoľko ho šoféroval on. Podmienku bodu 3 zmluvy so Š. N., teda nakúpiť vodoinštalčný materiál v uvedenom objeme splnil. S M. A. dlhé roky robievali spolu, preto si myslel, že zmluva je na oboch. Materiál do Holandska si bral G. na svoje meno, nemá to s týmto nič spoločné. Obdobne svedok M. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že lisovačka bola jeho a pána Z.. Dostali ju od Š. N. - T. Y. za to, že dlhé roky od neho brali materiál. Lisovačku mali potom v Holandsku, v Amsterdame, kde s ňou robili. V Holandsku práca bola, ale odišiel odtiaľ kvôli problémom, že neboli peniaze na odmeny za prácu. Lisovačka zostala tam. Vie, že kolega Z. ju chcel zobrať, ale obžalovaný mu ju nedal. Zdá sa mu, že ju vybral z auta. Vzhľadom na dlhší čas si už presne nepamätá, či obžalovaného videl ako vyberal lisovačku z kufru auta, alebo mu to hovoril P. Z.. Vie, že tento odchádzal z Holandska nejakých pár dní pred ním a lisovačka bola v aute, v kufrí. Bolo to auto, na ktorom z Holandska odchádzali, avšak nepatrio Z., ale niektorému kolegovi. Keď odchádzal, tak si lisovačku chcel zobrať, ale obžalovaný mu povedal, že mu ju nedá. On nechcel používať nejaké násilie. Odchádzal vtedy s M., išli na jeho aute. Mali tam len túto jednu lisovačku - modrú značky Geberit aj s nadstavcami. Robil s ňou predtým asi rok, takže ju dobre poznal. Lisovačka bola na baterky aj na kábel. Výpovede svedkov poškodených potvrdzoval svedok Z. M., ktorý vypovedal, že pracoval v Holandsku, kde sa prerábala budova zvnútra. On robil sadrokartonové priečky. Lisovačku používali na vodu a kúrenie, táto bola M. A. a jeho kamaráta, čo mohol byť P. Z.. Robil tam iba 2 - 3 týždne, lebo ich obžalovaný nevyplácal. Posledný deň sa pohádali M. A. s G. ohľadne peňazí, aby ich vyplatil, inak idú preč. Potom sa dohodli, že hneď odchádzajú. Odchádzali na jeho aute zn. Audi A6. G. mu spravil prehliadku v aute, M. A. si pobalil ku nemu veci do auta. A. a G. sa hádali, skoro sa pobili o tú lisovačku. Lisovačka bola na prvom poschodí stavby, lebo A. nemal svoje auto, nemal si to kde schovať. Čiže bola na prvom poschodí budovy, na polici, kde si dávali aj iný vercajch, lebo tam bolo i poplašné zariadenie. M. A. si dal lisovačku do auta. Potom išiel hore, stále sa behalo. Obž. G. zobral z auta lisovačku a išiel preč. On si vtedy myslel, že sa dohodli medzi sebou, lebo bez lisovačky by vodu a kúrenie nespravili. Potom prišiel L. G. a pustil ich na základe toho, že mu G. povedal, že ich môže pustiť a ísť s nimi na ubytovňu, aby niečo neukradli. Predmetom tej hádky bolo, že M. A. povedal, že končí a berie si lisovačku. G. bol nahnevaný, lebo mal všetko rozrobené a keby to nedokončil, tak by nedostal peniaze. A. stále trval na tom, že si lisovačku berie, lebo je jeho a G. mu hovoril, aby mu ju tam nechal, že potrebujú dokončiť robotu. A M. A. povedal, že on má zasa robotu v Martine a tam ju potrebuje. Pokiaľ vie, lisovačku dostali za to, že odoberali materiál - M. A. s tým kamarátom P. Z.. A. mu hovoril, že to je ich spoločná lisovačka. O inej lisovačke nevie, M. robil len s jednou lisovačkou. M. A. potom zistil, že lisovačka zostala v Holandsku až keď vystupovali, bol prekvapený, keď vybaľoval veci, že lisovačka tam nie je. L. G. o

tej lisovačke vedel, lebo mal na starosti všetok vercajch. G. určite videl ako sa šklbali o tú lisovačku, lebo chodil hore - dole okolo nich.

Svedok Š. N. potvrdil, že v roku 2007 poskytol P. Z. lisovačku zn. Geberit ECO 201, nakoľko sa jednalo o stáleho a spoľahlivého zákazníka, ktorý u nich nakupoval dlhé roky vodoinštalčný materiál. Jednalo sa o akciu dodávateľa Geberit. Za predpokladu, že zákazník splní zmluvné podmienky, tak prechádza lisovačka na neho, stane sa jeho majetkom. Po nahliadnutí do zmluvy o dodaní lisovacieho náradia na č. I. 19 - 20 spisu sa vyjadril, že túto podpísal, pričom P. Z. splnil podmienku v zmysle článku III. zmluvy, takže nadobudol predmetnú lisovačku. Pokiaľ si pamätá pána Z., že takto dostal lisovačku, tak by si pamätal aj obž. G..

Výpovede obžalovaného čiastočne potvrdzoval iba svedok L. G., ktorý pred súdom uviedol, že do Holandska doniesol lisovačku obž. G. od pána N.. P. Z. odišiel z Holandska prvý, potom odišiel A. s M.Í.. Lisovačka ostala v Holandsku v Amsterdame na stavbe. Táto bola pána N. - predajcu materiálu. M. a A. si ju chceli zobrať. Povedali, že ju idú vrátiť do predajne N.Á.. Keď odchádzali A. a M., auto mali pod budovou, kde robili. Naložili si svoje veci, dali mu kľúče od ubytovne a odišli. Chceli zobrať lisovačku, ale on volal obž. G., ktorý povedal, aby ju tam nechali, lebo je to lisovačka určená tam na robotu. Oni ju potom dobrovoľne vyložili. Mali otvorený kufor, žiadnu lisovačku tam nevidel. Lisovačka bola na pracovisku jedna. Do Holandska prišla lisovačka s materiálom, bola požičaná, povedal mu to G.. S lisovačkou pracoval A., Z. a ešte O.. Keď odchádzal Z., nepamätá si, či chcel brať tú lisovačku. Nevie, či bola splnená podmienka odberu materiálu, do týchto vecí sa nestaral. Aký to bol typ, popis lisovačky si nepamätá. Obžalovaný nebol pri odchode M. s A., nakoľko bol na inej stavbe v Holandsku, kde sa mala začať prerábať reštaurácia v Amsterdame. Čo sa potom stalo s lisovačkou nevie. Výpoveď svedka G. súd vyhodnotil ako úplne nevierohodnú, nakoľko je v zásadnom rozpore jednak s ďalšími vykonanými dôkazmi, ale i s jeho vlastnými výpoveďami v štádiu prípravného konania zo dňa 1.4.2011 a 27.7.2014. V prípravnom konaní okrem iného vypovedal, že nevie povedať, či sa A. s G. naťahovali o lisovačku, či mu ju zobral z kufru auta, nakoľko pri tomto nebol. Vie uviesť, že nejaká lisovačka v Holandsku zostala, že bola pána Z. a A., ale ako to s lisovačkou bolo, prečo zostala v Holandsku a či ju G.Á. zobral na Slovensko povedať nevie. Po prečítaní častí výpovede z prípravného konania za účelom odstránenia rozporov sa vyjadril, že pokiaľ uviedol, že lisovačka bola Z. a A., myslel to tak, že Z. a A. lisovačku vybavili aj s ňou robili. Je pravda, že v roku 2011 si viac pamätal ako dnes, lebo je tiež po úraze hlavy - otrase mozgu. Tvrdenia svedka sú značne nepresvedčivé, keďže tento ešte v prípravnom konaní nevedel vôbec uviesť, či sa A. a G. naťahovali o lisovačku prípadne, či ju obžalovaný zobral z kufru auta, pretože tam nebol prítomný a pred súdom zasa tvrdil, že on bol pri ich odchode prítomný, avšak nebol tam obžalovaný. Na jednej strane uvádzal, že A. s M. lisovačku vyložili dobrovoľne, na druhej strane zasa tvrdil, že nevie, či ju vôbec mali v kufrí naloženú. Vo svojej prvej výpovedi sa vyjadroval, že lisovačka bola Z. a A.. Naproti tomu v roku 2014 vypovedal, že táto bola predajcu Š. N. resp. jeho firmy Y.. Svedok Š. N. však jednoznačne potvrdil, že lisovacie zariadenie nadobudol do vlastníctva P. Z., a to na základe písomne uzavretej zmluvy zo dňa 27.11.2007, pričom tiež vylúčil, že by nejakú lisovačku predával príp. požičiaval obžalovanému G.. Na základe zisteného skutkového stavu súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný W. G. sa dopustil žalovaného skutku tak ako je uvedený vo výroku o vine tohto rozsudku a preto ho uznal za vinného v zmysle podanej obžaloby.

Súd nevykonával ďalšie obžalovaným navrhované dôkazy - výsluch svedka M. U. a svedka Z., nakoľko svedok U. sa zdržiava v Anglicku a na predvolanie súdu sa na hlavné pojednávanie nedostavil. Navyše súd nepovažoval jeho výsluch za nevyhnutný, pretože na základe vykonaných dôkazov bol preukázaný skutkový stav veci, o ktorom súd nemal žiadne dôvodné pochybnosti. Bližšie informácie o svedkovi „Z.“ - najmä adresu či identifikačné údaje osoby obžalovaný súdu neoznámil, ani svedka na hlavné pojednávanie nezabezpečil a preto súd takýto dôkaz nemohol vykonať.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu súd vychádzal z ustanovení § 34 a nasl. Tr. zák., v zmysle ktorých trest má jednak zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a zároveň má vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Z uvedených ust. Tr. zák. vyplýva, že základnou funkciou trestu je funkcia represívna, výchovná a preventívna, vo forme individuálnej a generálnej prevencie. Súd prihliada najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu u obžalovaného W. G. mal súd preukázané, že tento má podľa aktuálneho odpisu z registra trestov doposiaľ 11 záznamov (vrátane troch rozhodnutí v ČR Okresným súdom Karviná), pričom však okrem posledných troch odsúdení platí u ostatných fikcia neodsúdenia. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/169/2014 zo dňa 3.10.2014 právoplatným dňa 8.11.2014, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, so skúšobnou dobou na 2 roky. Predtým bol odsúdený za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. (skutok spáchaný dňa 23.1.2012), rozsudkom OS Martin sp. zn. 23T/36/2012 zo dňa 26.7.2012 právoplatným v spojení s uznesením KS v Žiline sp. zn. 3To/103/2012 zo dňa 27.9.2012, na trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov, so zaradením do ÚVTOS s minimálnym stupňom stráženia. Ďalej bol rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 2T/127/2012 zo dňa 27.11.2013 právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 3To/46/2014 zo dňa 15.5.2014 uznaný za vinného z pokračovacieho prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. (skutky spáchané od januára do 15.3. roku 2011), za čo mu bolo upustené od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na trest uložený rozsudkom sp. zn. 23T/36/2012 právoplatným dňa 27.9.2012. Nakoľko sa obžalovaný dopustil žalovaného činu predtým ako boli vyhlásené právoplatné odsudzujúce rozsudky vo veci sp. zn. 23T/36/2012 a sp. zn. 2T/127/2012, pričom sa jedná sa o viacčinný súbeh trestnej činnosti, súd v zmysle § 42 ods. 1 Tr. zákona ukladal súhrnný trest, podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, teda podľa zákonného ustanovenia vzťahujúceho sa na najprísnejšie trestný čin zo zbíhajúcich sa trestných činov - v danom prípade prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák.. Pri rozhodovaní o ukladaní trestu súd nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr. zák.. Na druhej strane zistil jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zákona tzn. spáchanie viacerých trestných činov. Pri prevahe priťažujúcich okolností sa dolná hranica základnej trestnej sadzby uvedená v osobitnej časti v § 360 ods. 2 Tr. zák. zvyšuje podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. o jednu tretinu (z rozdielu medzi dolnou a hornou hranicou trestnej sadzby podľa § 38 ods. 8 Tr. zák.) t.j. zo šiestich na šesťnásť mesiacov. Súd po vyhodnotení osoby páchatela, jeho doterajšieho života, možností nápravy ako aj okolností prípadu uložil trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonom stanovenej (zvýšenej) trestnej sadzby, a to vo výmere 18 mesiacov, ktorý považoval za primeraný na naplnenie prevýchovného, preventívneho i represívneho účelu trestu. Súd obžalovaného v zmysle § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko pred spáchaním činu nebol v Slovenskej republike vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému P. Z., D.. X.X.XXXX S. O., škodu vo výške 1.744,-Eur. Jedná sa o škodu spôsobenú odcudzením lisovacieho zariadenia zn. Geberit, ktorého hodnota v čase spáchania činu bola určená na podklade vyššie uvedeného odborného vyjadrenia č. 73/14/S. Nakoľko poškodený si v prípravnom konaní uplatnil náhradu škody vo výške 2.000,-Eur, súd ho v prevyšujúcej časti s uplatneným nárokom odkázal na občianske súdne konanie. Poškodeného M. A.G., D.. XX.X.XXXX S. O. súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por. odkázal v celom rozsahu uplatneného nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie, nakoľko zmluvu o dodaní lisovacieho náradia uzavrel s predávajúcim Š. N. - Y. iba pošk. P. Z..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Martine do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2). Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž., opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.

Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť.